

Conceptul de manifest poetic in opera lui de Tudor Arghezi

Activitatea literara a lui Tudor Arghezi (al doilea mare poet al nostru, dupa Mihai Eminescu), s-a desfasurat pe mai bine de sapte decenii, timp in care poetul strabate mai multe varste literare.

Sufletul "faustian" al lui Arghezi (cum il caracteriza E. Lovinescu) s-a oglindit intr-o lirica de mare complexitate, in care se intalnesc mari nelinisti existentiale: oscilarea intre credinta si tagada, teama de moarte, sacralizarea fapturii iubirea ca reeditare a mitului adamic, existenta in lume a uratului, relatia dintre Cosmos si universul miniatural.

innoitor al limbajului (care a dat tuturor cuvintelor dreptul de a se transforma in poezie), Arghezi si-a castigat un loc distinct in literatura romana si in cea universala. Poezia intitulata Testament este un manifest poetic.

incadrarea ei in aceasta specie literara poate fi justificata prin ideea care o strabate: rolul si menirea poetului si a creatiei sale.

Chiar optiunea autorului pentru plasarea Testamentului in fruntea celui dintai volum al sau, denota caracterul ei programatic, evident in fiecare secventa a textului.

Astfel, in primele doua versuri, cuvintele din rima, "moarte"/"carte", constituie o opozitie: in vreme ce fiinta-umana a poetului se va intoarce in lut, imaterializata intr-un "nume", opera va dainui mereu.